

JIMMY'S CORNER, GIBRALTAR.

Joep Weijers en ik hadden "Jimmy's Corner" een beetje als stamkroeg toen we na de tijd van de Karel Doorman met de Stoef in Gibraltar waren. Een gezellige uitbating dicht bij de haven.

Daar stond in die tijd Jimmy achter de bar. Een man met veel droge humor. Hij vertelde dat hij in de oorlog paai was geweest van de kist van Sir Douglas Bader. Deze vlieger was voor de oorlog op sterven na dood na een crash. Hij overleefde die maar verloor beide benen.

Toen de oorlog (WW2) uitbrak, wist hij het toch voor elkaar te krijgen om met twee kunst ledematen aan de Battle of Britain deel te nemen. In 1941 werd hij boven Duitsland neergeschoten, maar wist zich met zijn parachute te redden.

Het verhaal gaat dat hij met een been klem in de cockpit zat maar door dit los te koppelen zijn kist toch op tijd kon verlaten. Ook zouden de Duitsers tijdens zijn gevangenschap via een drop door de Engelsen voor een spare kunstbeen gezorgd hebben.

Hij werd dus gevangen genomen, maar probeerde toch een paar keer te ontsnappen. Uiteindelijk kwam hij in Colditz te zitten. Hij bleef daar tot de bevrijding knijp zitten. Tot zover Sir Douglas Bader. Genoeg over terug te vinden.

Ik kom terug op de paai. Zoals ik al zei, die stond stijf van de droge Engelse humor. Hier een van zijn vele korte anekdotes.

Hij vertelde dat er in die tijd in Engeland voor het eerst een vol automatische vlucht zou plaats vinden met een passagiers vliegtuig. Zelfs de aankondiging van de captain was vervangen door een bandje. Volgens hem klonk dit toen als volgt: "Ladies and gentlemen, as you all probably know, this will be the first full automatic flight with a passenger plane ever. So this announcement is also made automaticly. Please sit back, relax, we assure you that nothing can go wrong go wrong ... go wrong".

Sir Douglas Bader

Het vermoelijk gedropte kunstbeen